

SPEJDERNES MAGASIN

No 2 1934

MARTS

Kræsten Iversen: Balder og Loke. (Retfærdigheden)
Lofstdækoration i Christiansborg riddersal (1929)
Se endvidere artiklen side 14-15 om Den yngste
malerkunst af Maleren MORTEN JENSENIUS

ALT i Spejder- og Lejrudstyr

Lembckes
Friluftsudstyr
A.S.

Nørregade 13
1. Sal. K.
Telefon Byen 4986

FRIMAERKER

Køb! Salg! Bytte!

Forlang Udvalg, som sendes overalt. Meld Dem ind i min Cirkulationsklub eller forlang Cirkulære og læs, hvilke Fordele, Klubben byder paa.

JOHN GOTH

Klosterstræde 15. —: Telef. Byen 1945 x.

Husk Nummer 15!

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telef. C. 2919

SPEJDERURE

Armbds. m/ Rem.

Ur og Glas kan ikke
gaa itu.

Fra 15 Kr. til Spejderne.
Leverandør til Rådhuset,
Kommunen, m. fl.

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.
Daghold og Aftenhold til Præliminæreksamen.
Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2¹/₄—3).
A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

♦ CENTRALTRYKKERI

NØRREBROS

BLAAGAARDSGADE 29
TELEF. CENTRAL 3054

Uge & Maanedblade
Foreningsarbejde-Kort
Reklamer - Kuverter
Skemaer Arbejder

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl. Varer
indenfor Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750. Lyngbyvej 41.

Den billige

LÆDERHANDEL

Nyborggade 6 (Strandvej 4)

Det bedste Læder. — Den billigste Pris.

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

CORT ADELERSGADE 8
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

H. Halmøe

Fotograf

EMIL CLAUSEN
Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

NU er det ogsaa Vandretid

Husk at hele Aaret er til at vandre i! Alt for mange tror, man kun kan vandre i Højsommertiden. Intet er mere galt. I skal vænne jer til at vandre altid. I er først rigtige Vandringsmænd, naar I har prøvet saavel Foraaret i striden Blæst og Byger, Sommerens Hede og Støv, Efteraarets Slud og Dagsregn og Vinterens herlige Vandring ad snedækte Veje. Alle Aarstider er Vandretid.

Gaa — i det mindste til I bliver trænede — aldrig ud at vandre uden en Plan. Læs meget og studér, hvad I kan faa fat i om den Egn, I skal vandre i. Mange tror, det er et Spørgsmaal om kun at gaa, ja, men det er lige saa meget et Spørgsmaal om at se og lære. Ogsaa i Jeres By er der sikkert et Bibliotek. — Har I læst hjemme, oplever I Gensynsglæden derude, og I faar noget at se, som I ellers ikke vidste havde Interesse.

I skal gaa for at hente Sundhed og Glæde med hjem, ikke for at vigte jer hjemme over at have gaaet saa og saa langt, skønt I var ødelagte og udasede, da I naaede hjem, og meget lidt egnede til næste Dag at passe Skole eller Plads ordentligt.

Men har I sat jer et fornuftigt Maal, prøv da at naa det, selv om I faar lidt Modvind eller en Smule skrap Væjr. Den kloge Vandrør sætter ikke for lange Ruter af paa Kortet i Forvejen, — men han sætter en Ære i at gennemføre sine

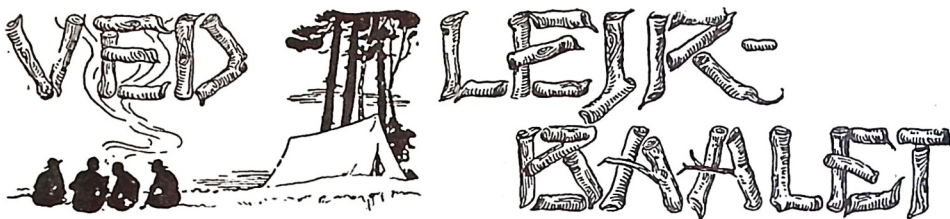
Dagsmarcher paa Trods af Hindringer. Det er en herlig Fornemmelse at naa Lejrpladsen om Aftenen, efter at man har været gennem baade tykt og tyndt for at naa den.

I er ude for at se og lære. — Ja, og for at klare jer selv. Alt for mange „nasser“ sig frem, naar de vandrer. Mejerierne lever af at sælge, ikke af at forære jer deres Mælk. De fleste Bønder kan selv spise deres Fødevarer. Der er ingen Ære i at „faa“ saa meget som muligt — det er morsomt at hjælpe sig selv, om det end saa kun bliver tørt Brød, man spiser.

„Naar du vil paa Fjældesti, og skal Nisten snøre, tag saa ikke mere med, end du let kan føre“, synger Bjørnson i en Vandrevise. Husk det! Men I glemmer tit, at den sværeste Byrde undervejs er ugjort Arbejde, Lektier o. a. Det er bedre at gaa lidt senere hjemmefra, end at have Arbejde liggende, til I kommer hjem. Saa vandrer I friere og glædere.

I har vel et „Vandredress“. Noget gammelt Tøj, som kan taale en Landevejsgroft, selv om den er støvet, og I har vel et Par gamle, tykke udtraadte Sko. Intet nyt, der skal tages Hensyn til. — Saa vød I vel ogsaa, hvor hele jeres Vandringsudstyr hænger, hvis I pludselig skal ud. Og I skal vel ud?

T.

Fløjt i Modgang.

Det er vanskeligt at smile i Modgang; det er noget nemmere at fløjte i Modgang, selvom det ogsaa kan have sin Vanskelighed.

Nyboder Trop havde i næsten $\frac{3}{4}$ Aar bygget paa sit Tropshus i Nærheden af Lillerød, saa kom den stærke Storm forleden, og den flyttede op og ned paa Huset og rev Taget af. De ni Maaneders Arbejde er saa at sige spildt.

Modgang. Forhaabentligt lader Troppen sig ikke vælte lige saa let som Huset, og naar Huset engang staar færdigt, vil det ikke alene vidne om en abejdsdygtig Trop, men ogsaa om en sejt Trop, der ikke let lader sig vælte over Ende.

Landsturneringen.

Divisionscheferne fra hele Landet holdt Møde i København den 18. Februar, og dér blev Planerne lagt for Landsturneringen. For at faa det bedst mulige ud af Turneringen, vil det være nødvendigt at arrangere den noget anderledes end først tænkt, men herom kan I læse andetsteds i dette Blad.

Der er ingen Tvivl om, at naar Turneringen lægges efter de paa Divisionschefmødet lagte Planer, vil der blive den rette Konkurrence ved Landsturneringen.

Fremgang.

Der har været god Fremgang i 1933 ogsaa i Antallet af Spejdere. Vi har endnu ikke helt opgjort Optællingen, men alt tyder paa, at der har været en Fremgang paa ca. 1000 Spejdere og Ulve.

Spejder Haakon Jensen,

1. Viborg Trop, har faaet tildelt Korpssets *Solvkors for Livredning*. I Vinter, da der kun var tynd Is paa Nørresø ved Viborg, løb en Hund ud paa Isen og faldt i Vandet. Damen, som havde Hunden med, kravlede ud paa Isen for at redde Hunden, men hun faldt selv gennem. Paa hendes Raab om Hjælp kom en ung Mand, Villy Christensen, til og gik ud paa Isen for at redde Damen, men da han var naaet ud til hende, faldt ogsaa han igennem.

Imidlertid hørte Spejder Haakon Jensen deres Raab, og han cyklede, saa stærkt han kunde, ned til Soen, og ved Brohuset fik han fat i en Baads-

hage og andet Redningsmateriel og kravlede med dette ud paa Isen. Han naaede saa langt ud, at de to, der var faldet igennem, kunde naa Baadshagen, men da de trak til, faldt ogsaa Hakon gennem Isen.

Der var saa dybt, at de ikke kunde bunde, men ved at brække Iskanten itu lykkedes det dem at komme ind efter, og tilsidst naaede Haakon saa langt ind, at han kunde bunde og faa de to andre baalet op.

Man maa beundre det Mod, som alle udviste og tillige den Omtanke, Haakon viste ved at sikre sig Redningsmateriel.

Patruljefører Erik v. Obelitz,

Glenterne, Nykøbing, Falster, har ligeledes faaet *Solvkors for Livredning*. Da han i Sommer laa og tog Solbad paa Marielyst Strand, hørte han pludseligt to Børn raabe: „Min Broder drukner, min Broder drukner.“

Ved Stranden var en „Røde Kors“-Baad, og den gjorde Erik hurtigt klar og skød i Vandet, men paa Grund af den stærke Strøm og Søgang kunde han ikke ene Mand ro Baaden. Da der ikke var andre til Stede, maatte han lade Baaden ligge, sprang over Bord og gav sig til at svømme ud efter den druknende Dreng uden at kunne se, hvor denne var. Et hundrede Meter ude fik han Øje paa Drengen, der laa omtrent 50 Meter længere ude, og trods den stærke Søgang lykkedes det Erik at naa ud til ham og bjerge ham ind til første Revle.

I Mellemtiden var der kommet Folk til fra Diget, og de roede Baaden ud og fik Drengen og Erik med i Land.

Spejder Alex Bygballe,

Marsk Stigs Trop, Nykøbing, Sjælland, har faaet *Carnegie Fondets Belønning for rask Daad*, fordi han for et Aar siden, før han blev Spejder, med Fare for sit eget Liv reddede en Dreng fra at drukne.

Spejdere, som disse tre,

gør Spejdernavnet Ære og skaber Agtelse for Spejderne og vort Korps.

Instruktion til Brandværnsmærket

Spejderen skal:

- 1) kende de almindelige Forsigtighedsregler, der bør iagttages for at undgå Brand.
- 2) vide, hvad man i Almindelighed kan gøre for at kvæle en opstaaende Brand i Fødselen,
 - a) Ild i Gardiner,
 - b) væltet Petroleumsovn,
 - c) Ild i Klæder paa et Menneske,
- 3) kende Calciumkarbid og Acetylen-gas samt Dawys Sikkerhedsnet,
- 4) kende de almindelige, brandfarlige Vædske og vide, hvorledes man slukker Ild i brændende Vædske,
- 5) kende Indretningen og Brugen af Ildslukkere (Kulsyreapparater og Skumsprøjter),
- 6) vide, hvorledes man bør forholde sig ved en opstaaet Brand, man ikke selv kan slukke,
- 7) kende de forskellige Maader, hvorpaa Brandvæsenet kan alarmeres,
- 8) vide, hvorledes man i Tilfælde af Brand alarmerer Beboerne i et fleretages Hus,
- 9) vise, hvorledes man trænger ind i en brændende Bygning og arbejder i Røg,
- 10) kende Brandmandtaget og vise, hvorledes man slæber en bevidstløs ud af et røgfylt Værelse,
- 11) kunne slaa følgende Knob til Fuldkommenhed og uden Tøven, Raabaandsknob, Flagstik, Pælestik, dobbelt Pælestik og Stolknob,
- 12) kende første Hjælp ved Behandling af Brandsaar,
- 13) kende Behandling af en røgforgiftet,
- 14) kunne organisere en Afspærringskæde og en Vandlangningskæde,
- 15) kende Forholdsregler mod Vandskade,
- 16) kende Hovedreglerne for Slukning af Skov-, Hede- og Mosebrand.

Ad 1.

Sørg for, at der altid er ryddeligt omkring og i Nærheden af et Ildsted. Forsigtighed med aabent Lys eller Ild. Aldrig benytte brændbare Vædske i Nærheden af Ild eller Lys, særligt ikke i lukket Rum med tændt Gasblus. Aldrig gemme Fernisklude eller oliemættede Klude i Trækasser eller paa Trægulve el. lign. men altid i en Jernkasse med Laag.

Ad 2.

a: Rive Gardinerne ned, træde paa dem, eventuelt slukke med Vand.

b: Kast et Tæppe over, kvæl Ilden, luft ud.

c: Svøb et Tæppe, Frakke el. lign. om Personen; haves saadant ikke ved Haanden, da rul Vedkommende frem og tilbage, til Ilden er kvælt. Er det nødvendigt, da kald Ambulancen.

Ad 3.

Calciumkarbid udvikler i Forbindelse med Vand Acetylen-gas, og denne kan danne Knaldgas, der er meget explosiv og dermed meget brandfarlig.

Dawys Sikkerhedsnet er et fint Metaltraadsnet (144 Masker pr. cm²), der nu kun bruges paa Tromler, Udløb fra Benzintanks og lign., ikke paa mindre Dunke.

Ad 4.

Petroleum, Sprit, Benzin, Terpentiner og forskellige Olier. Man kvæler en opstaaet mindre Ild med et Tæppe, Dyne el. lign., eventuelt med kemiske Ildslukkere, hvis saadanne findes. Er Ildens Omfang større, da kald Brandvæsenet.

Ad 5.

I alle Ildslukkere findes foruden Vand en eller anden kemisk Substans, Vædske eller Pulver. Er det en Gasbeholder, maa den slaas itu paa en saadan Maade, at den kemiske Vædske flyder over Ilden. Ved Blandingen mellem Vandet og den kemiske Substans kommer et Overtryk, og dette vinger Vandet ud af Beholderen.

Man aabner for alle Hanerne paa Ildslukkeren. Nogle skal der vendes op og ned paa, nogle skal stødes haardt mod Gulvet, før de sprøjter. For Kulsyreapparaters Vedkommende skal der kun aabnes for Hanen, og Kulsyren strømmes da ud, idet denne er under et meget stærkt Tryk (100 à 150 Atmosfærer). Der skal udvises Forsigtighed ved Brugen, særlig i lukkede Rum, da Kulsyren er giftig.

Ad 6.

Altid alarmer Brandvæsenet straks. Sørg for, at Beboerne i Ejendommen bliver vækket. Er Ilden opstaaet i en Stue i din egen Lejlighed, da sørg for, at Vinduer og Døre i den paagældende Stue er lukkede, indtil Brandvæsenet ankommer.

(Fortsættes Side 7).

En Good-Turn af stort Format

af Verdensspejderchefen.

I August Maaned 1933 var 3000 Spejdere ude for en særlig „Good-turn“.

Det var nede i Indien paa et Sted, der bærer det mærkelige Navn Kurukshekra. Her stimlede Inderne sammen i uhyre Skarer for at se paa en Solformprøvelse. Der var vel nok samlet saadan noget som 700,000 Mennesker.

Nu er det altid svært at organisere og holde Rede paa saa mange Mennesker, og naar disse saa tilmed er meget primitive og uvidende, taarner Vanskelighederne sig voldsomt op.

Spejderne paatog sig at skaffe ordnede Forhold.

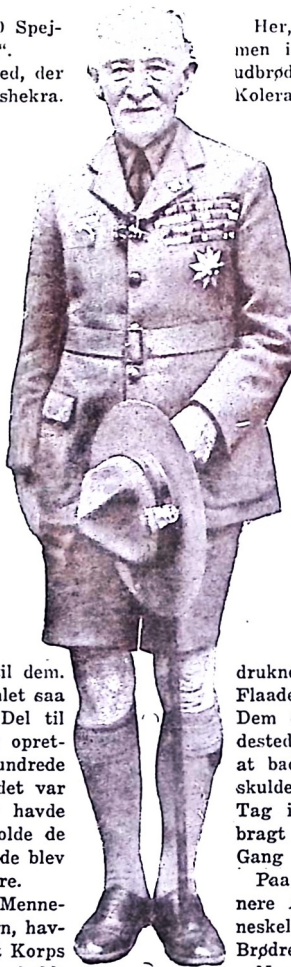
Folk kom langvejs fra i store Flokke ad Vejene eller med Bærerne, og naar de var naaet til Kurukshekra, stod de dér og vidste, hverken hvor de skulde faa noget at spise, eller hvor de kunde sove. Saa inddelte Spejderne Pladsen med Staaltraad, og efterhaanden som Folk kom, blev de puttet ind i disse Baase og maatte vente dér, til der var sørget for det fornødne til dem.

Det er klart, at hvor der er samlet saa mange, vil der altid komme en Del til Skade, og Spejderne havde derfor oprettet 150 Nødhjælpsposter. Flere Hundrede Børn blev borte i Trængslen — det var atter et Job for Spejderne, der havde en speciel Afdeling til at underholde de smaa Skabninger og sørge for, at de blev bragt til deres respektive Forældre.

Da der ogsaa kom en hel Del Mennesker udelukkende for at stjæle Børn, havde Spejderne organiseret et særligt Korps af kraftige og velvoksne Rovere, der holdt skarpt Udkig, og som vidste, hvordan de skulde tage paa disse Børnerøvere, naar de fangede dem.

Spejderne havde installeret traadløs Telegraf og Telefon, og Højtalere var anbragt overalt, saa de derigennem kunde give Meddelelse om, hvad der skete, modtage Instruktioner, udsende Ordre

osv.

Her, hvor Folk saaledes levede sammen i Flokke, hændte det ofte, at der udbrød Sygdomme som Børnekopper eller Kolera, og hvis disse ikke blev taget i god Tid, kunde de let rive Hundreder, ja, Tusinder af Folk bort. Saa tog Spejderne ligeledes Haand i Hanke med dette.

En hel Del af Spejderne — omkring 400 — er optrænet i den Slags Arbejde, og er vaccineret mod Sygdomme. Det var deres Job at samle alle de Syge og bringe dem til Lejrhospitalet. De desinficerede ogsaa den Jord, hvor en Patient havde ligget, brændte hans Tæpper osv. Naar en Patient døde, blev han omgaaende brændt efter Hinduernes Skikke.

I det Øjeblik, Solen er formørket, springer alle Hinduerne i de hellige Vande, og det er meget almindeligt, at flere Hundrede drukner i Virvaret og Mørket. Her var et Job for ca. 500 solide Svømmere.

For at hindre, at saa mange druknede, lavede Spejderne en Mængde Flaader af tomme Tønder og Bambus. Dem opankrede de i Vandet udfor Badedestederne, og naar saa Folk begyndte at bade, og der var Fare for, at nogle skulde drukne, sprang Spejderne i, fik Tag i de hjælpeløse Folk, og fik dem bragt op paa Flaaderne, hvor de gik i Gang med kunstigt Aandedræt osv.

Paa den Maade har Spejderne i de senere Aar reddet mange Hundrede Menneskeliv. Godt gjort, indiske Spejder-Brodre!

Naar det lykkedes at løse den vældige Opgave paa en saa smuk Maade, skyldtes det dels den dygtige Organisation, dels — og først og fremmest — det udmærkede Samarbejde, der herskede mellem Førere, Rovere og Spejdere.

Det var en rigtig good-turn!

Base-Power 1 fluen

En ny Præmie- Opgave

10 Bogpræmier

Den sidste Kryds- og Tværs-Opgave var jo for vanskelig. Derfor kommer der nu en anden Opgave — af en helt anden Art. — Det gælder om at oplyse, hvilke Automobilmærker, de afbildede „Emblemer“ repræsenterer. De fleste vil være ette at finde ud af, men nogle vil stille større Krav til jeres tekniske Indsigt. — Løsningerne indsendes til Redaktionen inden den 15. Marts, Adresse: Frederiksholms Kanal 18, København K. — De 10 rigtigste Løsninger præmieres med hver en god Dregebog. Opgiv Navn, Alder, Trop og Adresse.

REDAKTØREN

Brandværnsmærket

(Fortsat fra Side 5)

Ad 7.

Mundtlig: Ved at løbe til nærmeste Brandstation.

Telefon: Forlang Brandvæsenet (Nummer behøves ikke). Opgiv Telefonens Nummer og Ildens Arnested. Gade og Husnummer eller Plads. Altid tydeligt og uden Nervøsitet.

Brandalarm: Nærmeste Brandalarm benyttes, og der ventes, til Brandvæsenet er ankommet.

Ad 8.

Der ringes paa Dørklokker eller bankes paa Dørene, samtidig gør man opmærksom paa, i en saa rolig Tone som muligt, at det brænder. I særligt Tilfælde maa der raabes Brand.

Ad 9.

Dette kan kun ske krybende langs Gulvet og

helst med et Lommeterklæde eller en anden Klud i Munden.

Findes der giftige Dampe i Bygningen, skal man overhovedet ikke trænge ind.

Ad 10.

Man tager en bevidstløs under Armene og slæber ham baglæns (altsaa man gaar selv baglæns) ud af Røgen.

Ad 11.

Vises.

Ad 12.

Fjerne saavidt muligt alle Tøjrester fra Saaret, smøre Æggeolie, Vaseline, eller andet Fedtstof (dog ikke Smør, da det indeholder Salt) i Saaret. Er det nødvendigt, da tilkald Ambulancen.

Ad 13.

Bring denne ud i frisk Luft og begynd paa

(Fortsættes Side 21)

Polarhavets Konge.

Et Mindeværk om

Da Knud Rasmussen døde, mistede Danmark en af sine faa virkeligt store Mænd. Vi har alle læst i Aviserne om hans Mod og Styrke, hans Vilje og hans Forskertrang. Han var Mandfolk, Videnskabsmand og Sportsmand paa samme Tid, og han havde Egenskaber, som evigt vil staa som Idealer for Drengene og unge. Det er forstaaeligt, at en Kreds af danske Mænd med Statsministeren i Spidsen har startet et Arbejde for at skabe en „Knud Rasmussen Fond“, og at Gyldendals Forlag udsender en stor Mindeudgave af Knud Ras-

mussens Værker. Det bliver en Bog, som enhver dansk Dreng, der har blot en lille Smule af Eventyret i sig, vil ønske at eje.

Hvorfor holder man saa meget af at læse Knud Rasmussens Bøger? spørger Østgrønlanderens Karele Andreassen i sit Forord. Det er, fordi hans Bøger blev til under hans store Glæde ved Arbejdet, og fordi han havde en sjælden Evne til at leve sig ind i sit Stof og forstaa det til Bunds, svarer han med alles Samtykke. Knud Rasmussen havde Kunstnerblod i sine Aarer. Han forstod Grønlanderne, og han forstod at fortælle om dem, saa at det blev kostelig Kunst for Læseren. Intet gik tabt under Beretterprocessen. Farvepragten og Munterheden, der lyser af Grønlanderens Dragt og Sind, blegnede ikke paa Vejen til Danmark.

Allerede omkring 1906 efter sine første Grønlandsekspeditioner viste han sine Fortællerevner

i Bøgerne „Nye Mennesker“ og „Under Nordenvindens Svøbe“, hvor han skildrer de forskellige Mænd, Storfangere, Jordemødre, Aandemanere og andre udprægede Grønlandertyper. Mere i Rejseberetningens Stil er „Foran Dagens Øje“, der giver en Række Skitser af Jagtlivet i Verdens nordligste Koloni. Og helt Rejseberetning er „Min Rejsedagbog“, „Grønland langs Polhavet“ og „Fra Grønland til Stillehavet“, der er fyldt med Oplevelser fra de tre store Thuleekspeditioner, den første 1912—13 over Indlandsisen i den aller nordligste Del af Grønland, den anden 1916—17, som ogsaa gik nordpaa, og endelig den store femte Ekspedition, som startede i Grønland og derefter fulgte Kystlinien langs Kanada helt over til Stillehavet rundt om Alaska. Det var en af de største og mest betydningsfulde Rejser, alle Tiders længste Færd med Hundeslæde, hvis Hovedformaal var at undersøge Eskimoernes Vandringer fra Nordamerika til Grønland.

Sammen med et Udvalg af de smukke og ejendommelige Myter og Sagn, som Knud Rasmussen selv har nedskrevet, udgives alle disse Bøger af hans tre Venner Dr. phil Kaj Birket-Smith, Dr. phil. Therkel Mathiassen og Forfatteren Peter Freuchen.

Statsminister Stauning har som Minister for Grønland skrevet et Forord til Værket. Der bliver en Rigdom af Billeder, hovedsagelig efter Fotografier, samt flere Kortbilag, deriblandt et stort Kort i flere Farver over Grønland med Ruterne for alle de mange Ekspeditioner i det sidste

Flugemaskinen er taget i Brug i Forsknings Tjeneste.

Hundredaar tegnet ind. Det er paafaldende, saa mange af dem, der er danske.

Naar Udgaven foreligger færdig i 3 Bind, vil den staa som et smukt Minde over en Stormands daadrige Liv. Thi man vil her have samlet det væsentlige af, hvad Knud Rasmussen fik udført. Som Rejseskildringer, som Beretninger om Drømme, der blev til Daad, vil Værket virke æggende paa alle Unge. De, og ældre Læsere tillige, vil blive grebet af Rejselivets Spænding og Fart, naar Knud Rasmussen og hans Fæller sætter Kursen mod Eventyret og de nye Mennesker, møder Faren og overvinder den. Men Værket er mere end Rejseskildring. Saa rigt var Knud Rasmussen udrustet, at han i sig forenede den uforfædtede Rejsende og den videnskabeligt trænede Forsker, og derfor vil Mindeudgaven af hans Værker tillige staa som et Vidnesbyrd om den store kulturelle Indsats, han har gjort ikke alene

Foreren
Knud Rasmussen.

turverden, som Polarforskeren har draget frem, og det var hans højeste Ønske, at hans Landsmænd gennem hans Bøger maatte stifte Bekendtskab med den skønne Koloni, som betager hver eneste Dansker, der besøger den. Lettilgængelige

KNUD RASMUSSEN

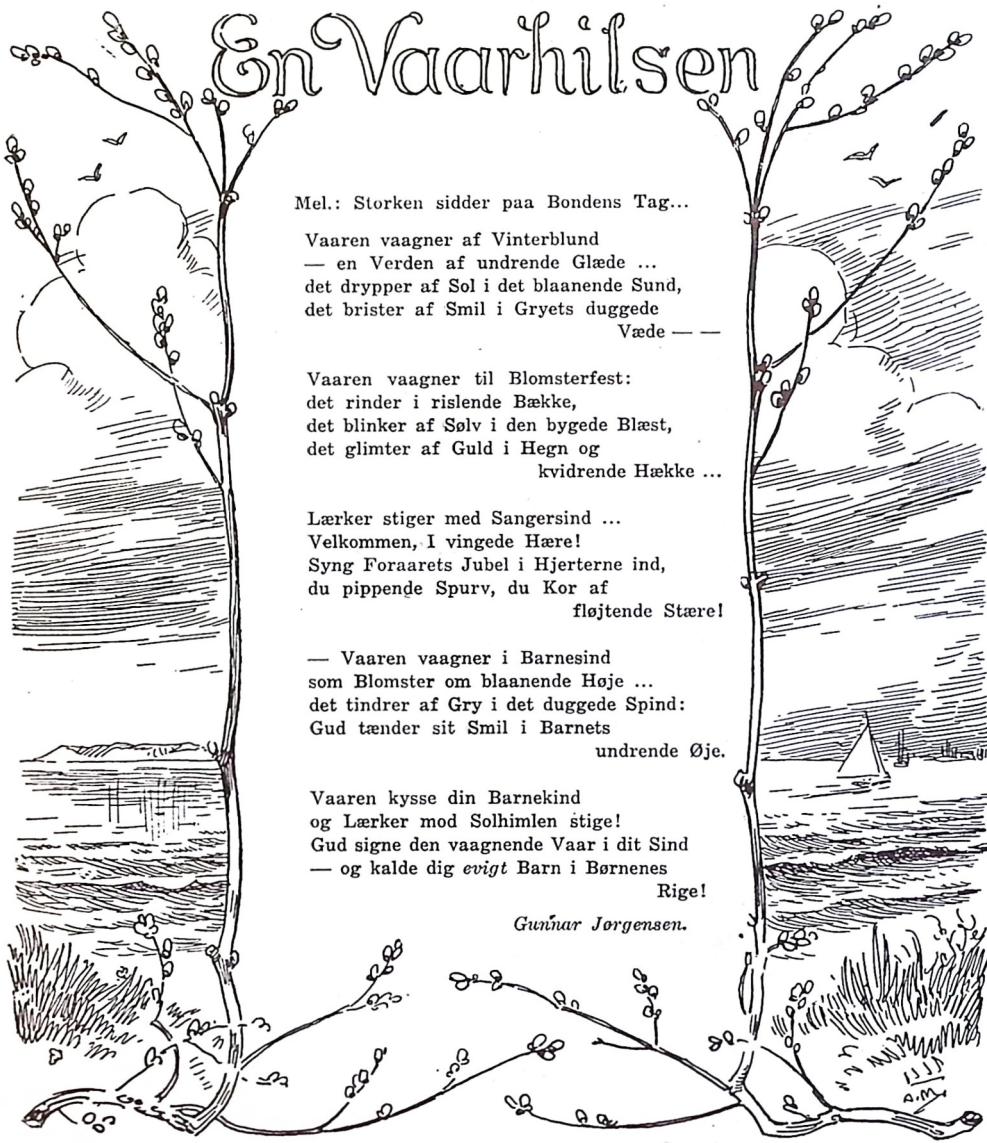
her i Landet, men Verden over. Grønland er aldrig før blevet saa kendt som gennem Knud Rasmussens Arbejde. Det er en rig og mærkelig Kul-

og underholdende som Bøgerne er, vil Læserne ikke kede sig i deres Selskab.

H—g.

Et flot Opbud af Kajukmænd.

En Vaarhilsen

Mel.: Storken sidder paa Bondens Tag...

Vaaren vaagner af Vinterblund
— en Verden af undrende Glæde ...
det drypper af Sol i det blaanende Sund,
det brister af Smil i Gryets duggede
Væde — —

Vaaren vaagner til Blomsterfest:
det rinder i rislende Bække,
det blinker af Sølv i den byggede Blæst,
det glimter af Guld i Hegn og
kvidrende Hække ...

Lærker stiger med Sangersind ...
Velkommen, I vingede Hære!
Syng Foraarets Jubel i Hjerterne ind,
du pippende Spurv, du Kor af
fløjtende Stære!

— Vaaren vaagner i Barnesind
som Blomster om blaanende Høje ...
det tindrer af Gry i det duggede Spind:
Gud tænder sit Smil i Barnets
undrende Øje.

Vaaren kysse din Barnekind
og Lærker mod Solhimlen stige!
Gud signe den vaagnende Vaar i dit Sind
— og kalde dig evigt Barn i Børnenes
Rige!

Gunnar Jørgensen.

Til Turnering mellem Korpsets bedste Patruljer!

Det bliver i Sommerferien!

Nu har Landets Divisionschefer sluttet op bag Forretningsudvalget og givet deres fulde Tilslutning til, at Landspatruljeturneringen bliver gennemført efter nedenstaaende Regler.

Paa Divisionschefsmødet den 18. Februar blev alle Spørgsmaal vedrørende Deltagelse, Tid, Sted og Pris gennemdrøftede med den største Saglighed og Grundighed, og det er baade Divisionschefernes og Korpsets Mening, at man ved at gaa frem efter det nedenfor omtalte Grundlag vil kunne faa en Turnering med Deltagelse fra samtlige Divisioner, og ved hvilken det vil lykkes paa retfærdig Basis og gennem ærlig Konkurrence at udpege Landets bedste Patrulje!

Tidspunkt: Fra den 10. August Kl. 10 til den 12. August Kl. ca. 14.

Sted: Et Sted paa den vestlige Halvdel af Sjælland.

Deltagelse: Hver Division er berettiget til at lade sig repræsentere ved 2 Patruljer, udtaget — evt. ved Konkurrence — mellem Divisionens *fasteste* Patruljer. Ingen deltagende Spejder maa være fyldt 18 Aar den 12. August. Ingen Patrulje kan vinde Turneringen, hvis den deltager med mindre end 5 Mand. Alle Medlemmer af Patruljen pr. 1. Marts skal saa vidt muligt deltage. Patruljen maa *ikke* efter 1. Marts modtage Tilgang af Spejdere fra andre Patruljer. Anmodning om Fritagelse for at deltage i en af de udtagne Patruljer skal, hvis Grunden daterer sig fra Tiden inden den 1. August, i motiveret Form fremsendes med Divisionens Bemærkninger til Dommerkomiteen, Adresse: Det Danske Spejderkorps. Hidrører Ønsket om at undlade at deltage fra Tiden mellem den 1. August og den 10. August, afleverer Patruljen, senest en Time før Turneringens

gen aabnes, et skriftligt, motiveret Andragende fra Vedkommende om at maatte undlade at deltage.

Dommerkomiteen træffer i alle Tilfælde Afgørelsen angaaende Dispensation for Deltagelse.

Anmeldelse: Patruljerne skal være tilmeldt Turneringen senest den 1. Juli.

Pris: Hver Division indbetaler til Korpskontoret Deltagerkontingent — inden 1. Juli — for de Patruljer, som Div. ønsker at lade sig repræsentere ved. Prisen bliver ens for alle Patruljer og ventes at komme til at ligge omkring 120 Kr. for 2 Patruljer, inkluderende Rejse og Forplejning og uden Hensyn til Antal.

Dommerkomite: Ove Holm, Henning Schæbel, Knud Jensen og P. A. Madvig. Dommerkomiteen lader enhver Bedømmelse foretage ved mindst 2 egnede Folk, udtagne blandt Førere eller tidligere Førere i Det Danske Spejderkorps og K. F. U. M.-Spejderne i Danmark.

Turneringsledelse: Jens Hvass, Sv. Buhl, K. Thuesen og Erik Pedersen.

Præmier: Den vindende Patrulje faar af Korpset overrakt en Æresstander til Ejendom, og hver Spejder i Patruljen faar Korpsets Sangbog i Pragtudgave med Dedikation. Nr. 1, 2 og 3 modtager til deres Patruljestander en Plade mærket: Landspatruljeturneringen 1934 henholdsvis 1. og 2. og 3. Præmie. Alle deltagende Patruljer faar en Plade til Patruljestanderen, hvorpaa der staar: Deltog i Landspatruljeturneringen 1934.

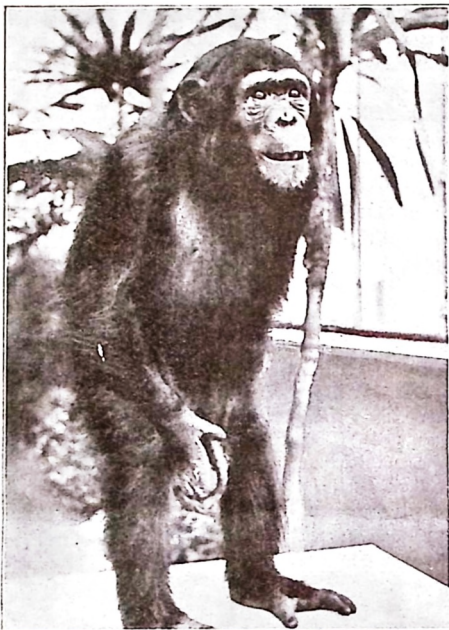
Nu er der noget at spekulere over i Troppen og Patruljen!

Vi skal senere komme med Enkeltheder angaaende Turneringen.

Jens Hvass.

Zoologisk Have

Menneskebarne morer altid Publikum i særlig Grad.
Denne er en ung Dame og hedder Trine.

I de sidste Maaneder har der i Pressen staaet stort Gny om Zoologisk Have, og de mange Modstandere af den Slags Institutioner har fundet Lejlighed til at fremsætte deres Synspunkter. De har hævdet, at det var organiseret Dyrplageri at spærre vilde Dyr inde, at det var forraaende for Børn at se paa Dyrenes Lidelser, og at en Zoologisk Have efterhaanden slet ikke havde nogen Berettigelse, efter at de mange pragtfulde Films kunde vise os Dyrene i fuld Frihed i de naturlige Omgivelser. Tilhængerne har svaret, at i alt Fald den zoologiske Have i København er saa vel indrettet og saa dygtigt ledet, at Dyrene intet lider. Tværtimod har Dyrene det godt, de faar deres gode Mad, og der er ingen Farer, der lurar paa dem, saaledes som ude i Naturen. De nyder den rolige Tilværelse. Modstanderne svarer, at der lurar Farer i Retning af Sygdomme særlig for Rovdyrene og Aberne, som er tilbøjelige til at faa Tuberkulose i Fangenskabet. Og hvad Maaden angaar, ja, saa er det et særligt Kapitel om

Dyrplageri. Her tænker de paa Slangerne, der fodres med levende Mus, Froer, Kaniner o. lign.

Hvad mener Spejderne?

Det var ganske interessant at erfare, hvad Spejderne, der er Natur- og Dyrceelskere, mener om Spørgsmaalet. Spejdernes Magasins Redaktion beder derfor om at faa skriftlige Udtalelser fra Læserne — korte eller lange, saaledes som man nu har Lyst til at skrive dem. De bedst motiverede vil blive optaget i næste Nummer af Bladet, og de to vægtigste Indlæg henholdsvis for og imod Zoologisk Have vil blive præmieret (med en god Bog). Ligeledes vil det naturligvis blive oplyst, hvor mange der er Modstandere, og hvor mange der er Tilhængere af Indespærringen af de vilde Dyr. — Indlægene sendes til Redaktionen inden den 12. Marts.

— Hvad enten man nu er Tilhænger eller Modstander, er det dog ganske morsomt at høre om, hvad Havens Beboere faar at spise, og herom fortæller en af Havens Funktionærer for nylig til en Avis følgende:

En stor Del af Havens Dyr fodres kun en Gang om Ugen. Slangerne kan endda nøjes med en *maanedlig* Ration; men saa udspiller der sig til Gengæld ogsaa smaa bloddryppende Dramaer, der dog vistnok ser værre ud, end de er. De mindre Slinger faar levende Mus, og her gør det mærkværdige sig gældende, at Dyrene vil have Afveksling i Farven. Man skifter derfor med sorte og hvide, og det paastaas jo, at Musene overhovedet ikke er sig bevidst, hvad der foregaar. Slangen griber med Lynets Hurtighed det intetnændende Dyr, drejer det i Gabet, til Hovedet vender ind mod Svalget, og efter et Par Minutters Forløb er det gledet ned i den bugtede Krop.

En mæt Dødsighed indtræffer umiddelbart efter. Dyret lægger sig dørsk til Hvile og venter paa den næste maanedlige Museration. Men til de store Slinger slaar Musene naturligvis ikke til. De faar foruden Grise, som Direktøren har fortalt, Marsvin, Kaniner, Høns, Gæs, af og til Bastarder, som er fødte i den fælles Fjerkrægaard, og selv om disse Dyr serveres i død Tilstand, søger man at narre de store Slinger ved at servere dem paa en særlig udspekuleret Maade; Kroppene anbringes paa Staaltraad, som sættes i Svingning, og som Regel opnaar man, at Slangen lader sig skuffe. Den griber med samme beregnende

— Dyrplageri?

Hurtighed efter det urolige Dyr og lader det forsvinde i det mægtige Gab. Kæmpeslangen har aabenbart paa et givet Tidspunkt været saa klog, at den har gennemskuet Direktør Alvings og Inspektør Reventlows Trick og har etableret Sultestrejke, til den fik sin Villie sat igennem.

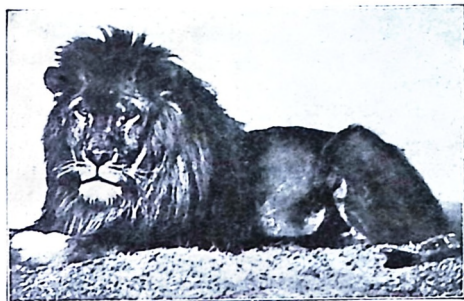
Det slugte Dyr ligger i hel Tilstand i Maven, medens Slangekroppen bulner voldsomt ud, til alt er fuldstændig absorberet med Hud og Haar. Cobra-Slangen med det øjeblikkeligt dræbende Bid, ernæres udelukkende af fede Skrubtudser. Zoologerne har fastslaaet, at intet andet Dyr paa Jorden har en saa fuldkommen Fordøjelse som en Slange. Fra et Stutteri af Marsvin, der havde leveret til den zoologiske Have, glemte man engang at fjerne Blikmærket fra det ene Øre, og dette Mærke var den eneste Levning, der viste sig. Alt andet af Dyret var absorberet i Slangens Mave. Ogsaa Naboen i Terrariet, den store Oksefrø, foretrækker levende Kost. I Mangel af Ællinger, som er dens naturlige Føde i Nord-Amerika, faar den serveret sorte eller hvide Mus.

Hvad faar de andre Dyr?

Ca. en Tiendedel af Zoologisk Haves Indtægt gaar til Fodring; Udgiften ligger mellem 40—50,000 Kr. om Aaret. Den største Post er Hestekod — ca. 30,000 kg — og Hø — ca. 100,000 kg. Alene Elefanterne fortærer 50 kg Hø og Halm pr. Dag, foruden Roer, Melasse, Klid og Kalk, og koster 8 Kr. pr. Dag at have paa Kost. Maaltiderne indtages oftest om Natten, da Elefanten i Virkeligheden er et Natdyr, der kun under sig selv

Ulven ser melankolsk ud.

En prægtfuld Hanløve, som tilsyneladende befinder sig godt.

nogle faa Timers Sovn og tilbringer Resten af Tiden med at æde.

En Menneskeabe kan holdes paa Kost for 4 Kr. pr. Dag, og Maden serveres fra Havens lille Kokken. Om Morgen Kl. 7 trakteres der med Te, Sukker, Brød, Havresuppe, Honning og Æg, om Middagen stilles der et lækkert Frugtmaaltid frem af Bananer, Vindruer, Appelsiner, Dadler, Æbler, Pærer, Citroner og Ris, og Dagen slutter af med Brød og Te. De mindre Aber, der skal have Majs, Hvede, Kartofler og Gulerodder, udsættes ofte for Publikums Ubetænksomhed. Det er næppe mere Dyrplageri at fodre Slangen med levende Grise, end det er at traktere Aberne med Gulerodstoppe, som de faar daarlig Mave af, eller Spejle, Barberblade — og brændende Cigaretter.

Lignende Attentater er den arme Struds med sin berygtede Mave desværre ogsaa jævnlig udsat for, ofte med Døden til Følge, og Folk glemmer ligeledes, at Bjørnene, Isbjørnene undtaget, er strenge Vegetarianere.

Kodet til Rovdyrene og Universalfoderet til Fuglene.

De store Kvanta Kod, der indkøbes, fortæres naturligvis for Størstedelen af Rovdyrene, der i Fangenskab renoncerer paa de levende Dyr. Løverne og Tigrene spiser af de prima Varer 7—8 kg om Dagen, og særlig graadige er Hyænerne, der kan sætte indtil 30 kg til Livs ad Gangen. Selv Rovfuglene faar døde Dyr, Fugle med alle Fjerene paa, da det ikke er tilstrækkeligt med Kodet alene. De saakaldte ufordøjelige Bestanddele er en Nødvendighed, selv om de gylpes op, og Uglerne fortærer med særligt Velbehag en hel, ikke for gammel Rotte.

DEN YNGSTE

Hvad er „den yngste kunst“? Eksisterer der i det hele taget nogen ung kunst i nutidens Danmark eller for den sags skyld i hele Verden af i dag?

Jeg tror det ikke —

Der findes noget, som gaar under den gængse betegnelse „moderne kunst“, og som stadig dukker op paa den ærverdige Charlottenborg-udstilling, hvor den forarger det stilfulde, men forøvrigt noget aldrende stampublikum; en kunstnerisk udtryksform, som dominerer størsteparten af de mindre fornemme udstillinger som „den frie“, „grønningen“, samtlige nyere kunstnersammenslutninger og de mange — oh saa mange — separatudstillinger; en kunsthistorisk periode, hvis værker af „almindelige mennesker“ blir betegnet som „det man ikke kan se, hva' ska' være“; men som i virkeligheden er udtryk for alvorlig arbejdende, selvstændige og fra hinanden stærkt afvigende kunstneres overbevisning.

Denne kunstperiode har sin oprindelse i Frankrig i midten af det nittende aarhundrede, hvor forskellige malere (Delacroix, Millet, Manet, Degas o. s. v.) dannede overgangen til de mange -ismer, som opstod i slutningen af aarhundredet med impressionismen i spidsen.

Ved aarhundredskiftet udviklede disse ismer sig — eller rettere degenererede disse til atter andre ismer, som gik igen over

Maleren Morten Jensenius, der er gammel Spejder, fortæller her, hvad moderne Malerkunst er og vil.

hele det civiliserede Europa og virkelig blev til noget, „man ikke ku' se, hva' sku' være“ (her tænker jeg nærmest paa kubismen og sur-realismen).

Hvori disse ismer bestod, og hvem der var deres repræsentanter, ser jeg mig ikke foranlediget til at gøre rede for. Ti skønt der blandt disse repræsentanter var nogle af kunstens største navne, og skønt disse ismer har haft stor grundlæggende betydning, mener jeg, da det er noget forbigaagent, noget, der ikke længere eksisterer, at der ingen grund er til, at det skal omtales her.

Af danske malere inden for denne periode er kun Scharff og Lundstrøm af større betydning; en betydning, de dog hovedsagelig har faaet gennem deres arbejder fra de sidste 10—15 aar, hvor de har fundet sig selv og maler ud fra deres egen personlige opfattelse.

Det er iøvrigt det herskende i nutidens kunst, det, at hver maler arbejder paa sin maade ud fra sin egen overbevisning, hvilket som helhed resulterer i en slags fri naturalisme uden noget krukkeri eller anden overdrivelse. — De største af nutidens danske malere er Willumsen og Giersing.

Willumsen, J. F., som ethvert dansk barn bør kende, var i halvfemserne med til at starte „den frie udstilling“, hvor han havde en række billider, der paa

William Scharff: Mosekonen brygger, legende.
(Tilhører statens museum).

Øverst: Harald Giersing: Mandolin-spilleren.
Nederst: Olaf Rude: Sankt Georg og Dragen.

MALERKUNST

grund af deres styrke, raahed og dristighed i motiv som i farver forargede samtiden (man mente ligefrem, han maatte være gal), men som for øjeblikket er almindelig anerkendt som god kunst.

Giersing, Harald, døde i 1927, kun 46 aar gammel, men havde allerede da skabt et livsværk, der vil staa evigt. Han er ikke saa voldsom og paatrængende som W.; men fuldt paa højde med denne i kunstnerisk renhed og styrke. Han er ikke almindelig kendt som W., velsagtens fordi han ikke blev saa gammel som denne og aldrig brugte reklame.

Af andre store og betydningsfulde arbejder i Danmarks moderne kunst bør nævnes: Kræsten Iversens loftmalerier paa Christiansborg og i videnskabernes selskab. Dette er meget kraftigt og skønt komponerede billeder, navnlig hans „Balder og Loke“ paa Christiansborg udstraaler en ejendommelig styrke. Endvidere Scharffs dekorationer paa Bergsjøholm og hans komposition „mosekonen brygger“, om hvilken sidstes kunstneriske betydning der dog er delte meninger; Jens Søndergaards mørke, vestjyske motiver, der tydeligt er malede af en mand, der kender og elsker havet og vestkysten; samt Lundstrøms mærkværdige, men fantastisk dygtig malte billeder, for at ta noget i flæng.

Dette er altsaa, hvad man kunsthistorisk betragter som den yngste kunst, disse mere eller mindre aldrende herrers produkter.

Selvfolgelig er der ogsaa mange unge, virkelig unge malere, der, skønt de endnu er ubeskrevne blade i kunsthistorien, naturligvis har betydning for

nutidens og fremtidens kunst. Disse yngste afviger som helhed ikke fra de ældre.

Jeg kan ikke nævne alle disse og vil paa den anden side heller ikke fremhæve nogle frem for andre, dels fordi man umuligt kan sige, hvem der slaar igennem og faar et navn, eller hvem der vil blive glemt, og dels fordi jeg ikke vil forbigaa nogen blandt mine kammerater.

Men saa — undskyld det var jeg lige ved at glemme — er der ogsaa nogle, der kalder sig „de abstrakte“ eller „sur-realistiske“, som finder fornøjelse i at male noget, der ikke forestiller noget. Det er meget rare mennesker, og der er ikke en kat, der vil forhindre dem i at male, hvad de har lyst til. Heller ikke dette kan betragtes som noget nyt, da det egentlig stammer fra flere tusind aar før kristi fødsel (jeg tænker her paa de ægyptiske skrifttegn, helleristningerne o. s. v.) og selv den nuværende forms oprindelse ligger ca. 30 aar tilbage i tiden (den franske maler Picasso).

Udviklingens linie gaar temmelig roligt igennem de senere aar. Ingen virkelige sensationer har man oplevet.

Det kan jo være, der engang i fremtiden atter vil opstaa noget nyt, en ny kunstrevolution, jeg personligt tror det vil vare længe.

Morten Jensenius.

J. F. Willumsen: Badende børn ved stranden.
(Et af Willumsens bedste billeder).

I 1928 var en amerikansk Sospesjder, Paul A. Siple, saa heldig at blive udvalgt til at repræsentere det amerikanske Spesjderkorps paa Admiral Byrds store Ekspedition til Sydpolen. Det blev en Oplevelse for Siple. Han laa ikke paa den lade Side, men vidste som Spesjder, hvordan han skulde gøre sig nyttig. Det blev især Dyreudstopning, han kastede sig over, og det i den Grad, at han nu, efter yderligere Uddannelse hjemme, atter er med Byrd, men denne Gang som Medarbejder. Naturligvis repræsenterer han atter det amerikanske Spesjderkorps i „Little America“ — Byrds antarktiske Hovedkvarter. Efter sin første Ekspedition skrev Byrd til Spesjderchefen: „Sospesjder Paul Siple indgik i Ekspeditionen som en Mand blandt Mænd“, og inden sin anden Rejse skrev han: „At finde en bedre eller værdigere Repræsentant end Paul vil ikke være Dem muligt.“

Sidste Aar blev ikke færre end 10,251 gamle, udslidte og udtjente Biler forladt af deres Ejermænd i New Yorks Gader. Det er mere end een hver Time.

För någon tid sedan hittades i närheten av en liten by i Kantonen S:t Gallen en kista, innehållande ett tusental silver- och kopparmynt från 2:dra och 3:dje århundradet.

St. Marks Kirke-Trop i Toledo, U. S. A. Der er 37 Spesjdere — alle beredne — i Troppen.

Ein Mädchen hatte einen Unfall erlitten, wobei ihr beide Arme weggerissen wurden. Lange Zeit war sie über diesen Verlust untröstlich. Auf Anraten eines Tierliebhabers beobachtete sie einen Affen täglich, wie er die Fütze als Hände gebrauchte und brachte es so weit, dass sie Nähen, Schreiben, Zeichnen und sogar eine Nähnadel vom Boden aufheben kann.

Liechtensteins Spesjderkorps er fornylig blevet internationalt anerkendt og er saaledes traadt ind i Spesjdernes Verdensbroderskab, som dermed omfatter Spejdere fra 48 Lande.

Ett märkligt fynd har man gjort i närheten av staden Brunn i Tjeckoslovakien. I ett väldigt sandlager har man funnit en mängd skelettdelar av forntidens jätteelefanter, vilka man antager har blivit överraskade av ett jordskalv eller någon annan naturkatastrof.

En 28-aarig Dame i Chicago, Miss Patricia Maguire, har tilbragt de sidste atten Maaneder af sit Liv med at sove. Hun lider ikke af Sovesygge, og Lægerne staaer ret uforstaaende over for Tilfældet. Hun har under denne lange Søvn haft et Tilfælde af Blindtarmsbetændelse og er blevet opereret for det, uden at hun aner det mindste om det. Alle Forsøg paa at vække hende har været ganske forgæves.

2. ODENSE TROPS HUS.

Som tidligere omtalt har 2. Odense indviet et meget smukt Tropshus. Her ser man Huset baade udvendigt og indvendigt. Alle vil sikkert indrømme, at det præsenterer sig som en af de største og flotteste Hytter. Tropsfører Chr. Bro giver iøvrigt følgende positive Oplysninger:

Hytten er beliggende ved en gammel Grusgrav ved Slukefter, ca. 9 km fra Odense; som det vil ses af Billedet, er Grunden gravet ud i en stor Skrænt; Hytten indeholder en Entré: 170×200, et Køkken med Komfur: 200×230, en Storstue med Kamin: 440×600, og et Soverum med 16 Køjer og Vaskerum: 300×740.

Planeringen alene, der paabegyndtes i Paasken 1932, var imidlertid et ret omfattende Stykke Arbejde, idet der skulde graves betydelige Mængder Jord bort. Dette fremgaar forøvrigt af Maalene

Fra Indvielsen af 2. Odense Trops smukke Hus

for Grunden, der er følgende: 1100×1400 og i Dybden fra Skrænten og ind i Skoven fra 0,5 m til 2 m.

I Løbet af Efteraaret 1932 blev Grunden gravet og Fundamentet støbt. Vinteren igennem blev Tommeret tilhugget paa en Græsmark ved Odense, som man havde faaet overladt til Formaalet; i Maj Maaned blev Tommeret kørt til Slukefter og Skelettet rejst; Spejderne var nu alle enige om, at Hytten skulde være færdig inden Jul, og den 10. December kunde de saa holde Indvielse derude.

HEIMDALKOLONNEN.

Fuglebakketroppen har afholdt Forældremøde, besøgt af ca. 80 Forældre, med Fremvisning af Film og Lysbilleder.

Sct. Jacobs Trop har haft godt Resultat af Propagandamarcher gennem Kvarteret med Orkestret i Spidsen.

1. Soborg Trop har oprettet en særlig Forer- og Rovergruppe „Strix Bubo“, som i sit Arbejde støtter Troppen paa enhver Maade.

Pionertroppens Ulveflok er nu atter paa „Potterne“ og baade i Trop og Flok arbejdes der energisk.

1. ORDRUP TROPS FEST

1. Ordrup afholdt sammen med 1ste Gentofte Pigespejdertrop den 17. Februar i Charlottenlund Palmehave en Aarsfest, som helt igennem var monsterværdig, bortset fra nøjagtig 10 Minutters for sen Paabegyndelse.

Prologen var aldeles glimrende. Den gjorde paa en behagelig djærv Maade, fri for Højtravenhed, Rede for Meningen med Festen. Lad os faa den offentliggjort i Sp. M. til Ledetraad for paa-tænkte Tropsfester. Det fremgik af Prologen, at hver eneste Ulv og Spejder kom i Ilden for at

(Fortsættes Side 21).

En flot Kamln i 2. Odense Trops Hus.

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen
(Fortsat).

III

Simon spejdede efter Postbudet ivrigere, end nogensinde en ung, forelsket Pige, der venter Brev fra sin Elskede. Der hengik tre Dage, men han mistede ikke Haabet. Han ventede hver Morgen paa Postbudet, kom for sent i Skole og fik Klø. Men den fjerde Morgen blev han belønnet. Postbudet standsede ved Laagen og rakte ham et Postkort med hans eget Navn med grønt og rødt og Blækklatter, og Skriften saa ud som om en Edderkop var faldet ned i Blækket og havde taget sig en Lur.

Ivrigt vendte han Kortet og blev saa interesseret, at han helt glemte at gaa i Skole. I Stedet for krøb han ind i det forfaldne Hønseshus, som var hans private Hule, og i et Hjørne gav han sig til at læse. Brevkortet var skrevet med Blyant, og Adressen, der var skrevet overst, var i London — et Sted der hed Dockhead S. E. Der stod:

„Jeg fandt din Drage; den sad fast paa Taget af et Stormagasin. Folk sagde, den var ikke til at faa fat paa, og at det ikke var tilraadeligt at klatre derop. Men jeg gjorde det alligevel. Jeg er ikke Ulveunge. Bare jeg var! Gid jeg kunde tjene Penge og komme ud af dette raadne Hul! Jeg vilde gerne tage ud til Havet og ligge i Lejr. Min Far og Mor er døde. Jeg hader London. Jeg hader den Kone, som passer mig. Jeg hader al Ting. Jeg vil til Søs. Bare jeg boede paa Landet, som du gør. Nu har jeg ikke mere at skrive. Farvel. Jeg er tolv Aar. Brian Rockwood.“

Simon læste det mange Gange og begyndte at synes, at Brian Rockwood var hans særlige Ven — den Dreng, der klatrede, hvor ingen anden turde, og som vilde stikke til Søs, fordi han hadede alt. Han tænkte paa, at han vilde lave en Model-Yacht til Brian, en Rebstige og en større Drage, en Bue og Pile.

Naturligvis var de andre Ulve meget interesserede, og Danny havde læst Kortet op paa Flok-mødet.

„Kunde vi ikke invitere ham til vores Lejr i August?“ spurgte Simon.

„Maa han ligge ved Siden af mig?“ bad Simon, „jeg fandt ham først.“

Danny lo og sagde, han skulde tænke over det.

Samme Aften viste han Kortet til Dr. Berry, der var meget forbavset.

„Det ligner ikke en almindelig Londonnerspilomager,“ sagde han; „men han stammer fra de værste Fattigkvarterer syd for Themsen. Jeg kendte de Kvarterer godt, da jeg studerede Medicin og hjalp til i Fischer Klubben. Hør en Gang, Danny; jeg skal til London en Gang næste Uge; saa kan Simon og Sam komme med og tage hen og hilse paa den spændende Dreng.“

Til Simons store Fryd sad han og hans Banderfører i Bagsædet paa „Billen“, rullende de 60 km til London for at finde Drengen.

De besorgede først Dr. Berrys Ærinde, saa kørte de over paa den anden Side af Floden og ind i Fattigkvartererne. Uden større Vanskelighed fandt de den Bygningskarré, der var opgivet i Adressen. Den snavsede Gade var fuld af ivrige Børn, saa optaget af et eller andet, at Bot-Bottet fra Doktorens Bil ikke spredte dem, og han blev nødt til at standse.

Tre temmelig store Drengene i lasede Bukser holdt noget i Haanden, noget som udstødte ynkelige Skrig og klynkede af Smerte. En lille Pige stod i Nærheden og græd bitterligt. Men den Skikkelse, der fangede Bilselskabets Blikke, var en høj, lyshaaret Dreng, klædt i et Par lasede Bukser og en forrevet Skjorte, med bare, snavsede Ben og Øjne, der lynede af Vrede. Hans Stemme havede sig i en bydende Tone, da han sagde til Kammeraterne:

„Giv Pigen Hunden, I stinkende Skrog, eller jeg giver jer en Omgang Klø, som I ikke skal glemme.“

„Gør det, Rocky!“ „Klø dem!“ „Lad os faa et ordentligt Slagsmaal!“ raabte Mængden.

„Du skal ikke røre dem, de er saa store,“ lod Raadet fra en Skare mindre Drengene.

Et højt Hyl fra Hvalpen, en ynkelig Græden fra den lille Pige, og den blaaøjede Knægt for som en rasende Hvirvelvind løs med Næverne paa de tre Tyranner. De slap Hvalpen og vendte sig for at forsvare sig. En, der havde faaet „Rocky“s Næve lige i Munden, løb bort og spyttede Blod og raabte, han vilde hente sin Far. De to andre begyndte at sparke, men „Rocky“ kom saa tæt ind paa Livet af dem, at de ikke kunde faa Brug for deres Ben; et Stød under Hagen væltede den ene, mens et Slag i Nærheden af Øjet efterfulgt af et endnu kraftigere i Næsen fyldte den andens

Syn med Stjerner og hans Mund med meget grimme Ord. En Politibetjent viste sig, og Tyrannerne stak af, den lille Pige trykkede Hvalpen ind til sig, og „Rocky“ raabte: „Kom, Dreng, eller Panseren tager os igen,“ og gik ned ad en Sidegade.

Doktor Barry fulgte efter, og da Drengene standsede og samlede sig om deres Fører for at holde Raad, gik han derhen.

„Sikken en Sportsmand!“ sagde han. „Sikke du kan slaas! Har du lært at bokse?“

„Ja,“ sagde „Rocky“ og lo.

„Er du Brian Rockwood?“

„Det er mig.“

Doktor Barry vendte sig mod de andre Drengene. „Se her, Dreng, her er en Daler, saa kan I gaa hen og drikke „Rocky“s Skaal i Sodavand; men jeg skal snakke lidt med ham. Kom ind, min Dreng!“ Brian krøb ind uden Betænkning, helt fornøjet, og Vognen susede af Sted, bort fra Mængden, der hurtigt havde samlet sig. Da de først var vel ude af Kvarteret, standsede de udenfor en Thesalon — ikke særlig stor, men med en

Mængde spændende Kager i Vinduet og en smilende Dame bag Disken.

„Te til fem, Froken!“ sagde Dr. Barry, „og Masser af Kager!“

De fandt et Hjørne bag en Skilleveg af Træ og Glas; Ulvene og Brian fortærede en forbavsende Portion Kager, medens Danny og Doktoren drak den stærke Te og med Interesse iagttog Brian Rockwood. De havde præsenteret Brian og Simon for hinanden; og Simon var mægtig glad over, at hans „hemmelighedsfulde Dreng“ havde vundet i Slagsmaalet og var den uofficielle Fører for en Bande Tyveknægte, der øjensynlig var eftersøgt af Politiet. Hans Ansigt glødede af Stolt-hed, Brian grinede til ham og kom med flere Bemærkninger om Dragen. Han var ikke genert, som en Gennemsnitsdreng vilde have været, der var kørt bort i en Bil og taget med paa Konditori. Han stirrede paa hele Selskabet efter Tur, saa forklarede han, hvilke Banditter de to Tyranner var, og fortalte om den lille Piges Hvalp. Da Danny sagde, at han havde slaaet sine Knoer paa den ene Drengs Tænder, lo han blot og lod, som om det ikke gjorde noget. (Fortsættes).

Livets Guldhorn.

Paa den lave Strand ved de store Verdenshave mærkes Ebbe og Flod tydeligst. To Gange i Døgnet glider en mægtig Flodbølge ind over Stranden og Engene. Alle Grøfter fyldes, alle lave Steder sættes under Vand; til sidst er det som en Del af Havet.

Saa glider Bølgen ud igen; Stranden ligger atter tør. Men dette er ikke det eneste, der sker; Havvandet har ført frugtbare Stoffer ind over Stranden, og medens Vandet stod stille, sank de til Bunds og dannede et fint, tyndt Lag, maa-ske ikke til at opdage for Øjet. Men naar dette gentages Dag for Dag, saa bliver disse utallige Lag til en frugtbart Jordbund, hvor Græsset gror, saftigt og grønt.

Saaledes glider Begivenhederne ind over Sjælen. Sorg og svære Dage, Glæde og gode Tider kommer som brede Bølger ind over Livet, bliver staaende en Stund og glider atter udefter. Thi der er noget svindende, noget timeligt i alle Begivenheder. Sorger kan glemmes, de store Sorger kan i alt Fald mildnes; sjældent bliver de staaende som en altid dækkende Bølge. Det er ikke anderledes med Lykken og Glæden. Den kan blegne, glemmes for andre Glæder, eller svinde for Sorgbølgen eller jævnes ud i Tidens Løb. Saaledes skifter det som Tidevandet ved de store Verdenshave.

Men det er ikke det eneste, der sker. Thi i hver eneste Bølge bragtes der frugtbare Stoffer, som skulde synke til Bunds og forvandle Sjælen, saa den ikke blev gold og flad, men god og frodig.

Det var Livets Guldhorn.

Æresfølelse.

Hellere dø med Ære end leve med Skam.

En Mand, der har Ære i Livet, er en Mand, som man kan stole paa.

Kaptajnen bliver om Bord i sit Skib lige til det sidste, og endnu er aldrig noget Skib blevet Vrag, uden det har været saaledes. Hvorfor? Er Skibet af andet end Jern og Træ? Er Kaptajnens Liv ikke lige saa meget værd som alle andres? Hvorfor bliver han da ombord og lader alle de andre gaa i Baadene, Kvinderne først? Fordi det er hans Skib, fordi det er ham, der har Ansvar, fordi det er hans Pligt at bringe sine Passagerer og sit Mandskab frelst i Havn, fordi alle disse Folk har Tillid til ham og stoler paa, han vil gøre det, fordi det vilde være uhæderligt af ham at svigte denne Tillid — derfor sætter han Æren over sin egen Sikkerhed.

Og det samme vil en Spejder gøre. Men lige saa uhæderligt det er at svigte Folks Tillid, lige saa uhæderligt er det at rokke ved Tilliden til andre.

Redaktøren siger—

„TEKNIKKENS VIDUNDERE“.

5. Hefte af dette udmærkede Værk er nu udkommet paa Gyldendals Forlag. Det omhandler Lokomotiver — fra de ældste til de nyeste Typer. Som sædvanligt er Illustrationerne fortræffelige, saavel som Teksten. For enhver teknisk interesseret Dreng, og det vil vel sige enhver Dreng, er dette Værk en Lækkerbidsken.

NIELS MEYN,

der snart maa siges at være fast Medarbejder ved „Spejdernes Magasin“, har skrevet saaledes til mig:

„Oppe ved Sandkroen er der flere udmærkede Lejrpladser, blandt andet ejer jeg selv $\frac{1}{2}$ Tønde Land, hvor Spejdere er velkomne. Selvfølgelig koster Kamperingen intet.

Der er Lejlighed til udmærkede Ture til Slotsruinen og rundt i Hegn og Plantage, ligesom jeg er villig til — naturligvis uden Honorar — at fortælle eller læse op ved Lejrbaal og gaa med i Hegnet og fortælle om Ruinen og Sandflugten og Hegnets Historie. Dersom der skal planlægges Lejrture i Aar, saa staa alt dette til Disposition.“

Forfatterens Adresse er: Sandkroen pr. Frederiksværk.

BØGEGRENSDAGEN.

Ligesom sidste Aar vil alle danske Spejdere ogsaa i Aar bringe nyudsprungne Bøgegrene til de syge og gamle. Det er en fortræffelig goodturn. „Dagen“ er fastsat til Søndag den 13. Maj.

EN SKAT PAA 100 MILLIONER DOLLARS

I sidste Nummer af Magasinet skrev Niels Meyn om moderne Skattejagt. Det var i Virkeligheden meget aktuelt (ligesom forøvrigt December-Artiklen om Fortidsdyrene, der fremkom kort før Beretningen om Loch Ness-Uhyret), idet man for nylig i „Berlingske Tidende“ har kunnet læse om en engelsk videnskabelig Skattegraverekspedition, som under Ledelse af Commander F. A. Worsley, en tidligere Polarforsker, omkring 1. Marts drager til Kokos-Øen i Stillehavet for at søge efter en Skat, bestaaende af Guld og Sølv til en anslaaet Værdi af 80—100 Millioner Dollars. Skatten stammer fra spanske Sprøvere, som skal have benyttet Kokos-Øen som Skatkammer. Ekspeditionen medfører nogle me-

get moderne elektriske og elektro-magnetiske Apparater, ved hvilke Metallerne skal kunne stedfestes. Der er Apparater til 9 forskellige Søgemetoder, saa det er jo muligt, at de dristige Englændere faar Udbytte af den eventyrlige Ekspedition.

NY MEDARBEJDER.

Jeg har faaet en ny Medarbejder ved Bladet, en erfaren Fører, som vil besøge saa mange Tropsfester i København, som det er ham muligt, for at give et nøjternt og — lærerigt Referat af Festen. Desværre er ikke alle Tropsfester saa gode, som de burde være. Jeg tror derfor, at en saadan Kritik kan gøre sin Nytte, selv om maaske nogle Troppe vil være mindre glade i Øjeblikket ved en uholdt Bedømmelse.

Manden skriver under Mærket „Jack“. Jeg vil være meget glad for Meddelelser om Tropsfester, saaledes at jeg kan mobilisere Jack, hvis jeg ikke selv kan komme.

SOMMERLEJR I NORGE

I sidste Nummer af Bladet kunde jeg meddele, at vi havde faaet Indbydelse til at lade os repræsentere med en Trop ved Norsk Speidergutt-Forbunds Oslo Krets' Lejr paa Voss i Dagene fra den 25/6 til 4/7 d. A.

Nu har Korpsen ogsaa faaet Indbydelse til Bergens Krets' Lejr i Lærdal i Dagene fra den 1/7 til 9/7 d. A. Prisen for Lejrophold er ansat til Kr. 15,00. Vi har ikke faaet noget oplyst om Prisen for Rejsen fra Oslo til Lærdal og Retur, men den vil formentlig kunne gores for ca. 15—20 Kr. pr. Deltager. Lærdal kan naas med Rutebil paa een Dag fra Oslo.

Troppe, der interesserer sig for disse Lejre, bedes skrive til Korpskontoret.

„KILDEBAKKEN“.

Som bekendt har Roskildespejderne en udmærket Hytte ved Navn „Kildebakken“ lidt udenfor Byen i et meget smukt Terræn. Den er aaben for alle Spejdere. Henvendelse rettes til og Nogle faas hos Fritz Traugott Olsen, Hersegade 5, Roskilde. Grundet paa de store Udgifter til Brændsel er Prisen pr. Mand pr. Nat sat op til 50 Øre. — Der findes Madrasser men ikke Tæpper. Komfur og Primus, men ikke Kogegrej, er til Raadighed.

(Fortsættelse Side 27):

Brandværnsmærket

(Fortsat fra Side 7).

kunstigt Aandedræt. Tilkald en Læge eller Ambulance.

Ad 14.

Danne Kæde ved at holde hinanden i Hænderne. Danne Kæde med passende Mellemrum, saa Spandene kan langes fra den ene til den anden.

Ad 15.

Straks lukke for Vandet (Hovedhanen), søge at aflede det udstømmende Vand og saavidt muligt sørge for at begrænse Skaden. Tilkalde Ejeren, Vicevært eller Hjælp.

Ad 16.

Forsøge at slaa Ilden ned med Grene, Skovle el. lign. Ved Skovbrand rydde et Bælte, der kan standse Ilden.

Jens Lillien,

Overtalegrafist. Københavns Brandvæsen.

Fra Divisioner og Troppe.

(Fortsat fra Side 17)

præstere sin Indsats uden at foregive kunstnerisk Virtuositet og fri for Primadonnanykker og som lovet i Prolog, saa holdt i Program.

Kejseren af Kinesiens Land var overmaade nydelig i Dragter og Dekoration, og i Emne saare velegnet til Udførelse af Ulve.

Hjem fra Jamboree var lidt for fyldigt Om-svøb til en enkelt Vittighed.

Tyrolerfest udført af Blaamejser (Pigespejderulveunger) bestod af diverse Sanglege med en henrivende lille Blaamejse som Solist.

Om *Boffen* gælder det samme som om „Hjem fra Jamboree“. Bemærkelsesværdig var dog den realistiske Maade, som Cowboyen døde paa. Hans Vippen paa Stolen og mesterlige Fald var yderst illuderende.

Mester Jakelkomedie udført af Ordrup Spejdere var fortræffeligt. Navnlig Jaromirs Tilsynkomst miskendelig talentfuldt.

Ved *Rugskellet* af Jeppe Aakjær er ogsaa velegnet til Udførelse af Ulve, men kunde have været udført mere frimodigt.

Zigoinertiv blev udført af Pigespejdere. Meget imponerende virkede en Pigespejders Smidighed i nogle veritable Akrobatnumre.

Ti smaa Negerbørn har altid sin store Beretigelse overfor Forældre, som ikke har set dette Nummer før, væsentlig paa Grund af de Fejlopdunkninger af sortsværtede Fjæse, som heldigvis ikke kan undgaas, naar ti smaa Spejdere skal arbejde sammen.

Med Tilbageblik paa Ordruptroppens berømmelige Fester for Aar tilbage, som det Sted hvorfra man stjal geniale nye Idéer af underhold-

nings- og dekorationsmæssig Art, saa bragte denne Aarsfest intet opsigtsvækkende, men var dog helt igennem en gedigen Spejderfest, — og gid man ogsaa kunde sige, at den var typisk.

Jack.

6. FREDERIKSBERG TROPS FEST

afholdt i Officersforeningens Lokaler den 9. Februar en Tropsfest, som ifølge Billet og Program skulde begynde Kl. 8,00. Men først Kl. 8,22 bød Tropsraadsformanden Velkommen efter 2 lange Musiknumre, hvorefter Orkestret igen tog fat.

Saa endelig tren en lille Spejder frem og deklamerede rigtig flinkt en Prolog.

I „Lejrteknikkens Sejrs-gang“ blev der ikke serveret andet end Vittigheder, fortrinsvis ældre, i stive 20 Minutter.

„Effektiv Undervisning“, „Husmoderens 5 Minutter“ og „En Stroppetur“ er fortræffelige Varieténnumre ved et Foreningsbal i Sæby; men alt-saa ikke ved en Tropsfest. Det var nemlig en Undervurdering af Publikum.

Derimod virkede det meget opmuntrende pludselig at se 8 kvikke Spejdere i den rigtige Alder paa Scenen i „Præsentation“, som bestod i, at hver af dem efter Tur traadte frem og paa rimede Linier fortalte kækt om dem selv og deres glimrende Egenskaber. Det var meget fornøjeligt at iagttage Drengenes noget bekymrede og grav-alvorlige Udtryk før, og de samme Drenges straalende Smil efter vellykket Fremsigten.

Det var det helt rigtige Programpunkt, fordi det er Spejderne, vi kommer for at se og høre, og ikke den enkelte ældre og samme Rovcr som Hovedperson i 3 Varieténnumre.

Jack.

GRØNNE MOD GULE IGEN.

K. F. U. M. Spejdernes Maglegaard Trop, har aabenbart Smag for gule Spejdere, i December var det 6. Vesterbro, i Januar var det Trane-gaard Trop, som havde Fornøjelsen. — Denne bestod i en overordentlig spændende Terrainleg i Dyrehaven. — Kampens Genstand var en nedgravet Skat fra Skæbneaaet 1807, Skatten var stor, 390 Guldpoints. Det blev dog ikke nødvendigt at bruge Guldvægten, som Dommerne i den gul-grønne Fejde i December maatte; Parterne delte ikke just Skatten som Brødre, de grønne viste sig fra den beskedne Side og nøjedes med 55 — lige eet Points til hver af Troppens Spejdere — selv til de 23, der var blevet hjemme — de gule fik et større Rov — hele 18 pr. Mand.

Troppene holdt samlet Kritik ved Peter Liep, udvekslede Hurraer og Tjickerlicker, og lovede hinanden en Oplevelse til i April.

Morsomt at se et gul-grønt Samarbejde trives til Gavn og Glæde for begge Parter.

Udmøttet af
Sult og Man-
gel paa frisk
Luft. — — —

FYRBØDER og ADELSMAND

Et Virkelighedsbillede fra Verdenskrigens Tid.
AF AAGE I. CHR. PETERSEN
ILLUSTRERET AF OSCAR JØRGENSEN

Kæmpebyen New York var forlængst vaagnet op til den nye Dag, — hvis man ikke snarere maatte sige, at denne sydende Heksekedel aldrig nogensinde var i Ro.

Gadetraffikkens Brusen blandede sig med Færgernes og Town-Baadens Hyl ude fra Floden, og Dagen var graa og diset.

Ved den skandinaviske Dok laa 3/S „Canada“ med et Par kæmpemæssige Neutralitets-Dannebrogslag malet paa Skibssiden og lastede Stykgods.

2. Mester, Jensen, traadte fra Maskintrappen ud paa Dækket, hvor 1. Mester, Holm, sad paa en Bænk og læste „New York Times“.

— „Mester, jeg tror, Svendsen er rømmet. Han er ikke tøret til Arbejde i Maskinen i Morges, og hans Køjetøj og øvrige Habengut er væk. Han er nok listet af i Gaar Aftes eller i Løbet af Natten“.

Mester Holm gav et ærgerligt Udbrud fra sig: „Naa ja, hvorfor ikke, — vor bedste Mand? Men saadan skal det nok gaa, — har man endelig fundet en Fyrbøder, som kan holde Damp paa Kedlerne bare ved at lege lidt med Fyret, saa løber han sin Vej, saasnart vi tører Kajen. Medens man godt kan faa Lov til at sejle rundt i aarevis med en Samling mere eller mindre umulige „Spadesvingere“, som man hellere end gerne vilde af med. — Ja, saa stikker jeg lige op paa Broadway og ser, om Kontoret har en eller anden „Araber“ til os i Stedet for. De kan godt begynde at varme Maskinen op saa smaa, Jensen.“

2. Mester nikkede og forsvandt ned ad Maskinlejderen, medens Mester Holm lidt efter begav sig over Landgangsbroen og skyndte sig gennem Dokkens travle Mylder ud paa Gaden. Her tog han en Bil til Forhyringskontoret. Det hastede. I Morgen skulde „Canada“ forlade New York for

hjemgaaende, og han vidste, hvor svært det var at skaffe Folk. Amerika beredte sig paa at indtræde i Krigen, og dets Hær, Flaade og Industri arbejdede under Højtryk og havde Brug for hver eneste Mand.

Det godt lønnede Arbejde var da ogsaa en Fri- stelse for de neutrale Skibes Besætninger. Amerika bød paa gode Chancer i denne Tid, — og saa tog man det ikke saa nøje med Pligt og Lov og Ret, men stak af, saasnart den gunstige Lejlighed tilbød sig. Saa maatte man mønstre nye Folk og var som oftest tvunget til at tage, hvad der tilbød sig, skønt det selvfølgelig ikke altid var egnede Folk; mange af dem havde aldrig været mønstret paa et Skib før og var da ogsaa en stadig Kilde til Besvær og Ærgrelse for Skibs- officererne.

Nu var altsaa Svendsen, 3/S „Canada“s bedste Fyrbøder, kommet paa Rønningsmændenes sorte Tavle og skulde erstattes med „en eller anden Araber“. — 1. Mester brummede gnavent, da han et Par Timer senere vendte tilbage. Kontoret sendte en ny Mand i Morgen, — „gad vide hvilken Bavian, vi nu skal trækkes med, — naa, det faar vi tidsnok at se.“

En Time før „Canada“ lod Trosserne gaa og stod Hudson-River ud for hjemgaaende, kom den nye Mand ombord og meldte sig til 1. Mester.

Mester Holm var forbauset. Han havde truffet adskillige mærkelige Typer blandt Fyrpladsens Mænd i sin lange Sejl- tid, ganske unge Men- nesker, nærmest store Dreng- e, som uden Tanke for det strenge Arbejde mønstrede ud — og segnede af Udmattelse foran de flammende Fyr, — ældre Mænd, hvem den jernhaarde Konkurrence havde slaaet ud og tvunget Fyrspaden i Haand, — og de „havarerede“, Vragene, der valgte Damprens Fyrplads, som den sidste Chance for at klare sig igennem, — han havde haft pæne Mænd og grimme Mænd, Eventyrere og Charlataner. Men aldrig en Fyrbøder af den Type, som nu stod foran ham.

Den formodede „Bavian“ viste sig at være en ung Hollænder, en høj, mager Mand med en for det strenge Arbejdes Mænd sjælden rank og

Adelsmanden kom paa haardt Arbejde med at lempe.

spændstig Holdning. Hans Ansigtstræk var fine og skarptskarne og Øjnene levende og intelligente. Der var over hele hans Skikkelse noget værdigt og smukt, som uvilkkaarligt indgød Respekt. Trods hans simple Klædedragt var Mester Holm ikke i Tvivl om, at han her havde med en fuldendt Gentleman at gøre. Hvert af hans Ord og Bevægelser var Vidnesbyrd herom.

Ved første Øjekast blev det klart, at den nye „Fyrbøder“ aldrig havde haft en Fyrspade i sine fine, hvide Hænder med de slanke Fingre, ja, han havde sikkert aldrig sat sin Fod paa en Fyrplads-Dørk. Dette indrommede han ogsaa straks uden nærmere at gøre Rede for sin Fortid. Naa, det var ikke ualmindeligt i de Tider at faa uøvede Folk ombord, og Hollænderen blev sat paa Vagt. Om ikke andet maatte han ind i Kulkasserne og lempe.

Men 1. Mester Holm undrede sig og gav 2. Mester et Vink: „Hold et lille Øje med denne hersens Hollænder, tag lidt Hensyn. — De forstaar, Jensen.“

Fyrbøderne skævede til den nye Kollega, — vel sagtens en uheldig Udvandrer, som nu søgte hjem til Fædrelandet.

— Saa vidste man, hvad man kunde vente sig. Ham fik man ingen Fornøjelse af. — Og man fik Ret.

— „Han er ikke en sur Sild værd, den hollandske Ost“, sagde 2. Mester Jensen til sin Chef, da man havde Sandy-Hook Fyrskib agten for tværs, og Atlanterhavets svære Dønninger begyndte at

lege Kis-pus med „Canada“. „Foran Fyrene bliver han syg af Varmen og kan ikke løfte en Spade, og inde i Kasserne bliver han syg af Luf-ten. En Skvatfigur, Mester Holm.“

1. Mester tog en Skraa: „Lad ham gaa som Dagmand i Maskinen og lad saa Blomgren fyre. Forresten, der er noget ved den Hollænder, som ikke er helt rigtigt, — jeg har mine egne Tanker herom. — Naa, Fyren er jo for saa vidt flink og høflig, saa — tag lidt Hensyn, Jensen.“

Mester Holm trak paa Skuldrene og gik ind i sit Kammer. Jensen, 2. Mesteren, saa efter ham og rystede paa Hovedet. „Noget, som ikke er helt rigtigt. — Nej, ingenting er rigtigt paa dette tossede Skib.“ —

Og Jensen gled ned ad Maskinlejderen for at „ta' Hensyn“. —

„Canada“ stred sig gennem Atlanterhavets svære Dønninger Nord-Ost over mod Hebriderne, hvor man forøvrigt ventede at blive „bragt op“ og visiteret af en eller anden engelsk Krydser. Farvandene omkring Englands og Frankrigs Ky-

POUL HOLM

Silkegade 11. Tlf. 3082

Fodbolddragter og Støvler.

Gymnasliksdragter og Sko.

Alt til Atletik.

Forlang Katalog

10 % Rabat til alle Spejdere

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk - - Jerseymælk

1 ste Kl.s Mejeriprodukter

HOLTE

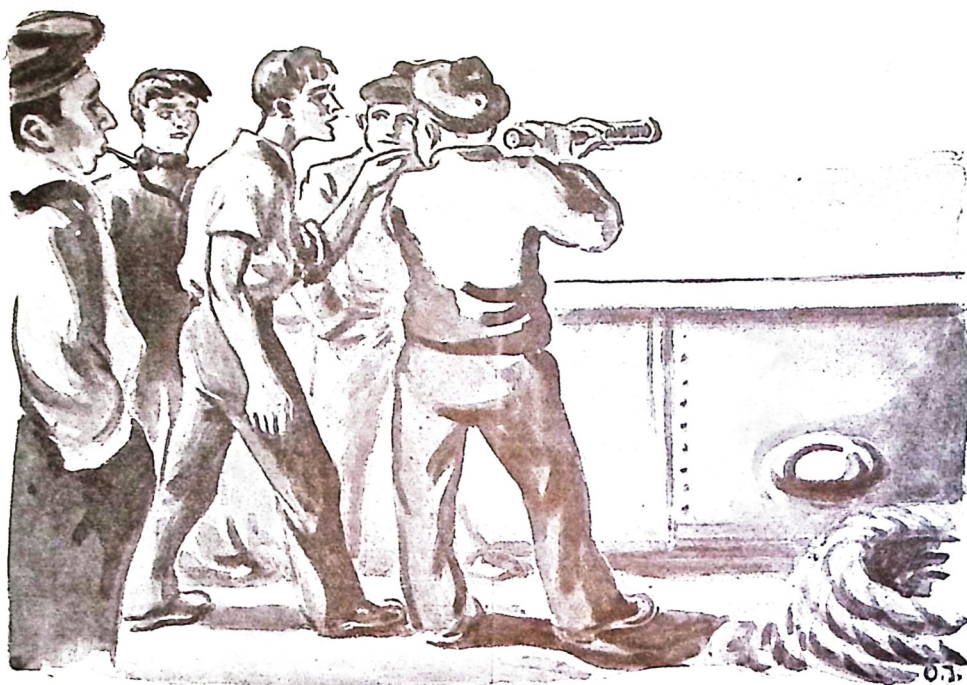
T L F. 31

Statsanstalten for Livsforsikring

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

„Den engelske Krydser“, svarede den ene, „de Snushaner slipper vi sjældent for!“

ster blev godt afpatrouilleret, ingen fremmede Skibe slap igennem uden en meget grundig Undersøgelse, baade af Last og Besætning.

Bleg og vaklende af en stadig Kamp med Sogsygen gik Hollænderen og nussede rundt nede i Maskinen, pudsede lidt her og tørrede lidt der. Villigt udførte han hver given Ordre, skønt det var let at se, at han døjede med at holde sig oppe. Undertiden naar han trak sin Sejsing frem og tilbage over de blanke Gelændere, kunde han pludselig stoppe op og drømmende staa og se frem for sig — indtil han atter med et Sæt tog fat paa Arbejdet.

Naar Arbejdstiden var omme, gik han gerne til Køjs, tavs og indesluttet overfor de nye Kammerater, — og ingen ulejlige ham med nærgaaende Spørgsmaal.

Men Mand og Mand imellem gik Snakken, — man fandt Fyren mystisk — og det af flere Grunde. Han kaldte sig Rappon, men hed noget helt andet; i hvert Fald havde Donkeymanden en Dag paa Dørken under hans Køje fundet en Konvolut adresseret til: von Wilkenschiltz, Connecticut. Og da samme Donkeymand ved nærmere Eftersyn fandt alle Mr. „Rappon“s Sager mærket „W.“ laa det nær at slutte, at denne utvivlsomt var identisk med nævnte von Wilkenschiltz.

Fyren sejlede altsaa under falsk Flag, skønt — Passet lød jo paa Navnet Rappon. Der var Mystik i dette.

Hertil kom en lille Episode en Eftermiddag paa Dækket. Et Par Fyrbødere af Frivagten stod og stirrede mod et Punkt helt ude i Kimingen og diskuterede om, hvorvidt det allerede kunde være den engelske Krydser, og hvor man denne Gang kunde vente at blive dirigeret hen. Hollænderen stod et Par Skridt derfra og fulgte Kollegernes Samtale og Gestus. Da han øjensynlig blev klar over, hvad det drejede sig om, blev han urolig og traadte hen til den lille Gruppe, som han til Fyrbødernes store Forbavselse gav sig i Snak med.

„Hvad ser I efter?“ spurgte han høfligt, men med virkelig Angst i Stemmen. „Den engelske Krydser,“ svarede den ene, „de Snushaner slipper vi sjældent for, og det betyder en Dag eller to senere til København,“ føjede han ærgerligt til.

Ganske stille vendte Hollænderen sig og gik ned; men Kammeraterne rystede paa Hovedet: „En underlig Fyr, den Rappon.“

Nede i Lukaf'et sad Donkeymanden og flikkede paa sine Arbejdstøvler, mens han fyldte det lille Kammer med Røgen fra sin „Hængemule“-Pibe. Han saa op, da Hollænderen traadte ind, og

standsede Arbejdet, da han blev opmærksom paa Kammeratens forskræmte Ansigt.

„Aa, Jacobsen, — jeg maa tale med dig, du maa høre paa mig, du maa hjælpe mig“, sagde han paa Engelsk med en Stemme, der skælvede af Ophidselse.

Jacobsen lod Støvlerne falde ned paa Dørken af Forbavelse, — hvad i Alverden gik der af Fyren, som han pludselig kunde bruge Mundtojet.

„Hvordan, — hvad er der los, Kammerat. Sæt dig ned og lad os snakke om Tingene“, sagde han roligt. —

— Og saa lukkede „Hollænderen“ sig op for Donkeymanden og fortalte med hviskende Stemme, mens han hvert Øjeblik angstfuld skævede til Lukaf-Døren, Sandheden om sig selv og sit Forehavende. —

— Han var slet ikke Hollænder, men tysk Adelsmand, von Wilkenschiltz, bosiddende i Staten Connecticut, — og for at hindre enhver Tvivl blev Jacobsen præsenteret for et Familiebillede med Ørn og Krone paa.

Et ikke standsmæssigt Ægteskab havde tvunget ham i Landflygtighed, han havde maattet give Afkald paa Arveretten til store Besiddelser i Pommern og havde nu et Par Aar drevet Landbrug i Amerika. Saa kom Krigen, længe havde han tøvet; men Hjemlængslen havde taget ham, — Pligtfølelsen havde sejret i Adelsmanden. Han maatte hjem! Det „hollandske“ Pas var falsk, — paa tyske Papirer vilde han næppe være blevet mønstret.

Og da han ikke havde amerikansk Statsborgerret, var det umuligt at slippe bort paa anden Maade. Amerikas Krigserklæring var kun et Spørgsmaal om Timer. Han maatte hjem nu. Tyskerne veg ved Marne for Joffre's Legioner, — nu kunde han ikke blive derovre i det fremmede længere. Han maatte hjem til sit tyske Fædreland, hjem for at kæmpe sammen med sine Landsmænd.

Hustru og Børn var ladet tilbage paa Gaarden i Connecticut. Det havde været svært at sige Farvel, — men han maatte afsted. „Det store Fædreland“ havde Brug for ham. —

Han havde talt sig varm og standsede et Øjeblik. —

Donkeymand Jacobsen sad som maalløs og vid-

ste ikke, hvad han skulde tro, — en Adelsmand som Fyrbøder, det havde han aldrig været ude for før. Det var jo helt romantisk.

Tyskeren rykkede sig nærmere hen imod ham og fortsatte: Hvad skulde han nu gøre, hvis „Canada“ blev stoppet af den engelske Krydser? Den Mulighed havde han slet ikke regnet med. En kritisk engelsk Visitation vilde ikke tage hans „hollandske“ Papirer for gode, — og saa var hans Skæbne beseglet. Fangenskab var ham i al Fald vis. Men Jacobsen maatte hjælpe ham, skjule ham et Sted dernede mellem Kedlerne, mens Undersøgelsen stod paa.

Og en Haandfuld knitrende Dollarsedler blev pludselig stukket i Haanden paa den forbløffede Donkeymand. Han sad et Øjeblik og betragtede de mange, rare Penge, og sære Tanker for igenem ham. Her var mere end en Maanedts Hyre. — Men saa tog Fornuften ham igen: Dette var farligt Spil. Han rystede paa Hovedet, og stak ganske roligt Sedlerne tilbage til Tyskeren. Saadant noget indlod han sig ikke paa. Det var fristende, men forbistret farligt. Han havde ondt af Fyren; men lade sig bestikke paa den Maade, nej. — — —

„Jeg er ked af det, Rap-, Wilken-, hvad det nu var, du hed; men det tør jeg ikke, du. Men forresten, hvem siger, at vi ikke denne Gang pudser Engelskmanden og slipper udenom ham. — Ta' den nu bare med Ro.“ — —

Adelsmandens Ansigt klarede op: „Tror du“, sagde han med en Stemme, der skælvede af Haab. Donkeymanden nikkede og tog atter fat paa Støvlerne.

Han troede ikke selv paa det. Et Par Dagsrejser til — og man havde Engelskmanden paa Prajehold, det var lige saa sikkert som Amen i Kirken.

Samme Nat bølgede et historisk Telegram gennem Æteren, dirrede ud over Oceanet og fandt ogsaa Vej gennem „Canada's“ vuggende Antenne til den vagthavende Radiotelegrafist: *Amerika har sendt Tyskland Krigserklæring.*

Overalt i Skibets Kamre og Messer diskuterede man den nye Situation, det betød endnu større Vanskeligheder for den neutrale Skibsfart, og i disse Farvande skrappere Eftersyn af de fra Amerika kommende Skibe.

Von Wilkenschiltz var uheldig, endnu et Par

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar ude en Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

Gange opsøgte han Jacobsen i Kamret og bøn-faldt ham om Hjælp, men forgæves:

— „Hor nu, Kammerat“ — sagde Donkeyman-den, „hvis du er en rigtig Adelsmand, véd du og-saa, at Adel forpligter. Jeg har ikke Lov til at indlade mig paa at pudse krigsførende Nationer — men ingen kan forbyde mig at tie stille med en Hemmelighed. Gør, hvad du vil — uden min Assistance — og min Mund skal være lukket, til man tvinger den op. Det har du min Haand paa. Spis dig godt mæt først og gør ingen Dumheder, for Englænderne er durkdrevne.“

Tyskeren stod et Øjeblik og saa frem for sig, saa greb han resolut Jacobsens fremstrakte, grove Næve og trykkede den hjerteligt: „Tak, Tak, du.“

— Da 4—8 Vagten den følgende Morgen kom op for at purre Dagmanden, var Køjen tom og dens Indehaver ikke til at finde nogen Steder.

1. Mester blev underrettet, ligeledes Kaptajnen.

Saa blev Skibet undersøgt grundigt og syste-

matisk fra For til Agter, fra Redningsbaadene paa overste Dæk til Akselgang og Fyrplads, men uden Resultat.

Saa vidste man Besked: den mærkelige Hollæn-der havde naturligvis som saa mange andre af-sluttet et forfejlet Liv med Springet ud i den vaade Grav. Det blev til en halv Snes Linier i Skibsjournalen, saa ikke mere om det. Man kla-rede sig hjem ham foruden.

— Først den følgende Dags Eftermiddag skete det uundgaaelige — et stort, engelsk Slagskib lag-de sig paa tværs af „Canada“s Kurs og signali-serede: Stop! Da man omtrent var kommet paa Prajehold, stoppede „Canada“ sine Maskiner, og Engelskmanden satte en Baad i Vandet, som be-mandet med Officerer og Mandskab for toffende Motor nu skar gennem de svære Dønninger over imod „Canada“, hvor den lagde til ved Falderebs-trappen. Tre Officerer og seks Marinesoldater kom ombord, og mens Soldaterne med Gevær i Arm gik frem og tilbage paa Dækket, begav de tre Officerer sig til Kaptajnens Kahyt. Konferen-cen med Gennemsyn af Skibspapirerne varede en Times Tid, saa begyndte man en grundig Under-søgelse af hele Skibet for muligvis at finde Spor af en mistænkelig Hollænder, som var forsvundet paa Rejsen. I Skæret af stærke, elektriske Haand-lamper blev nu hvert Kammer og Rum fra For til Agter undersøgt paa det nøjeste.

Da Englænderne svedige og trætte naaede ned paa Fyrpladsen, saa Donkeymand Jacobsen sit Snit til at forsvinde ind i Bagbord Kulkasse, hvor han greb en Spade og uødvendigt voldsomt begyndte at lempe Kullene længere frem mod Dø-ren. Spadefuld efter Spadefuld røg fremefter og fyldte hele Kassen med en tæt, sort Kulsky.

Englænderne stak Hovederne indenfor og brum-mede gnavent; men Jacobsen fortsatte uænsset sit energiske Lempearbejde. De lod Lygternes hvide Lyskegle flakke rundt i det støvfylde Rum, og forsvandt saa op ad Lejderen til Dækket og den friske Luft.

Jacobsen blev ved, indtil han horte Maskinen blive startet igen og vidste, at Englænderne var gaaet fra Borde.

Og Donkeymand Jacobsen trak Vejret lettet, han havde ikke taget fejl. Men lidt endnu maatte Hollænderen have Taalmodighed i sit mørke Fængsel.

En Time senere blev Kullene i den fjerneste Krog af Bagbord Kulkasse pludselig levende. En menneskelig Skikkelse løftede sig langsomt og med Besvær op af Kullene. Det var Tyskeren von Wilkenschiltz, som gravede sig ud af sit pine-fulde Skjul.

Fra Isse til Fod var han sort, Øjne og Øren fyldt med Kulstøv og Ansigtet fortrukket af Li-

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL L. OLSEN

22 SKINDERGADE 22

I en Fodboldkamp

kan De knuse *TI* almindelige Urglas
— men ikke *EET FLEXO-Glas!*

Forlang udtrykkeligt **FLEXO** —
og forvis Dem om, at **FLEXO-Mærket**
er stemplet i Centrum af Glasset, eller
at den skriftlige Garanti medfølger!

delse, medens blodige Saar dækkede Hænder og Arme. Udmattet af Sult og Mangel paa frisk Luft vaklede han frem over Kullene, styrtede og rejste sig igen og naaede omsider ud paa Fyrpladsen. Her stod Donkeymanden „tilfældig“ i Samtale med den vagthavende Fyrbøder. Han tog Staklen i sine Arme og bar ham op i Kamret, hvor han efter en større Renselsesproces blev bragt til Køjs.

Men Engelskmanden var langt Agter ude, og Tyskerens „Forseelse“ blev til en ny Tilføjelse til Journalen.

— Da Tyskeren næste Morgen vaagnede, gik Jacobsen og gjorde „Bakstørn“ i Kammeret.

Von Wilkenschiltz vinkede Jacobsen hen til sig, greb hans Haand og hviskede ængsteligt, medens Øjnene hang ved Donkeymanden: „Tror du — vi nu slipper over?“

Jacobsen slog afværgende ud med Haanden: „Vær ganske rolig, Englænderne generer os ikke mere denne Gang, nu skal vi bare se at klare disse hersens — tyske U-Baade.“

„Jacobsen“, sagde han med en Stemme, der skælvede af hjertevarm Taknemmelighed, „vidste du, at jeg laa gemt under Kullene i Bagbord Kasse?“ Donkeymanden nikkede, mens en Antydning af et Smil gled hen over hans Ansigt: „Jeg saa, du kravlede derind, og jeg har siden holdt dig under Observation, ingen forbyder mig at gaa i Bagbord Kulkasse paa min Frivagt“.

Men Tyskeren slap ikke hans Haand: „Jacobson“, sagde han stille, „vel er jeg von Wilkenschiltz til Elbenfeldt, men du er alligevel dette Skibs eneste sande Adelsmand.“

Han vedblev taknemmelig at trykke Donkeymandens Haand, indtil denne lempeligt frigjorde sig og fik Tyskeren lagt til Hvile i Køjen.

Saa stoppede han sin Pibe og forlod Kammeret.

— Men godt var det nu alligevel, at disse engelske Snushaner var bange for at faa Kulstøv i Næsen. Det er nu heller ikke rart, naar man ikke er vant til det.

Redaktøren siger -

(Fortsat fra Slæ 20)

DEPOTET.

Som I sikkert alle véd, har Korpset autoriseret *Friluftsmagasinet*, Skindergade 27, København, som Det Danske Spejderkorps' Depot, og her bør I for Fremtiden købe alle jeres Udrustningsgenstande. I støtter ikke alene Korpset, men ogsaa jeres egen Trop, idet I, naar Aaret er omme, faar godskrevet en Bonus, som Troppen kan købe Lejrmateriel eller andet for. Husk altid at faa paatrykt Regningen „Bonus“.

Efterhaanden vil Korpsets Depotudvalg godkende de reglementerede Uniforms- og Udrust-

ningsgenstande. Disse Genstande vil være forsynet med nedenstaaende Mærke som Garanti for Kvalitet, Farve og Pris.

Foreløbig er følg. Ting godkendt:

Den store Spejderhat,
Khaki Bluse,
Khaki Strømper,
Khaki Benklæder;
blaa Benklæder,
Ulvesweater,
Tværsæk.

Efterhaanden som ogsaa andre Ting bliver godkendt, vil det blive bekendtgjort her i Bladet.

Med Spejderhilsen

Tage.

Gør dit Indkøb af

**FRILUFTS-
— OG —
SPEJDER-
UDSTYR**

i
Det Danske Spejderkorps'
Depot

Skindergade 27

Telf. Central 10.909 - 11.203

TELF.

ANKER KYSTER
BOGBINDER
SVÆRTEGADE 3 KØBENHAVN

7172

Indbinding

SPEJDERE HANDLER HOS SPEJDERE

Lad jeres Spejderbøger og Blade indbinde solidt og godt hos Fagmanden.

Nordisk Spejdersport, enkelt Aargang. Kr. 3,65

— 2 Aargange i eet Bd. - 4,25

Spejdernes Magasin, enkelt Aargang. - 3,85

— 2 Aargange i eet Bd. - 4,65

Til Provlinsen returneres Bøgerne gratis

KJELD KYSTER, Sværtegade 3

Telf. 71.72

KROG's Køreskole

Gyldenløvesgade 21

Central 3007-6021

Grundig reel Undervisning garanteres.

6 Nye 2-Personers Sportsvogne.

Helt Kursus Kr. 50. Prøvetime gratis

Biler udlejes uden Forer

**Det Danske Spejderkorps,
Stu­di­es­træ­de 30,
Kø­ben­hav­n K.**

Korpsets Lysbilleder udlaanes mod Betaling af Tilsendelses- og Returneringsomkostningerne.

Korpsets Lysbilleder omfatter følgende Serier:

Lejrserie I.	50 Stk.	Tysklandstur	64 Stk.
Lejrserie II.	50 "	Ulvebilleder	34 "
Vandrelejre	50 "	Tropslokaler og Tropskuse	35 "
Agitationsserie	50 "	Diverse Korpshistoriske	45 "
Jamboree 1920	30 "	Gravenshovedlejren 1928	25 "
Jamboree 1924	50 "	Stockholmslejren 1927	17 "
Jamboree 1929	40 "	Bornholmsbilleder	13 "
Jamboree 1933	61 "	Sospejdere	6 "
Tyske Ungdomsherberger	58 "		

Korpsets Film udlejes mod Betaling af Kr. 5,00 pr. Fremførelse.
Hertil kommer Forsendelsesomkostningerne.
Fremføringsapparat til 16 mm Smalfilm kan lejes i de fleste Fotomagasiner.

Normalfilm (35 mm) passer til alm. Biografteaterfilm.

Følgende 16 mm Smalfilm udlejes:

Gilwell Filmen fra det praktiske Kursus paa „Store­dam“	
1932—1933	ca. 30 Min.
Jamboreen England 1929	- 35 "
Vandrelejre paa Bornholm	- 15 "
Standlejr ved Tybrind Vig	- 15 "
Københavns Divisionens Turnering 1932	- 15 "
Odense Kolonnens Bystationsfilm	- 30 "

Følgende 35 mm Normalfilm udl.:

Jamboreen i København 1924	ca. 60 Min.
„Det japanske Venskab“	- 15 "
Sospejderne	- 15 "
Prinsesse Margrethe Paraden	- 8 "

Alle nærmere Oplysninger og Bestillinger sker ved Henvendelse til Korpskontoret. I Efteraars- og Vintertiden bør Lysbilleder og Film bestilles i god Tid, da de benyttes meget.

Det danske Spejderkorps

Stu­di­es­træ­de 30, Tlf. Byen 8310.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielt Depot:

Dansk Spejderkorps Depot,
Skindergade 27, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:

Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Nordisk Spejdersport:
(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.

Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebros Centraltrykkeri, N.

ANNONCEEKS.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2². Telefon Byen 8630.